

З Ь М Е С Т

Вацлаў Гавэл:

Першы смех

„Некалькі тыдняў таму, калі чэшская нацыянальная зборная перамагла на хакейным чэмпіянаце свету, на вуліцах нашай краіны прайшлі велічэзныя святкаванні. Мушу прызнацца: я глядзеў рэпартажы з гэтых святкаванняў з даволі змяшанымі пачуццямі, што часта здараецца са мной у такіх выпадках...“

Валерка Булгакаў:

Каляндарык для кастрата

„Адрыўны каляндар (ёсць нешта пікантнае ў гэтым словазлучэнні — *адрыўны каляндар*) „Родны край“ спраўляе свае дзесяцігадовыя ўгодкі. Ёсць над чым паразважаць, ёсць што згадаць, ёсць нагода падзяліцца сваімі няпростымі меркаваннямі...“

Вольф Рубінчык:

Яўрэйскі погляд на „жыдоўскі нумар“

„6 снежня 1999 г. выйшаў у свет „жыдоўскі нумар“ газеты „Наша Ніва“ (№ 33). Ён не зусім „жыдоўскі“, а напалову: на асвятленне яўрэйскай тэмы ў ім адведзена прыкладна пяць палос з 12. Тым не менш, з’ява гэтая неардынарная для сучаснай беларускай прэсы: на маёй памяці ўпершыню беларускамоўная газета падае аб яўрэях некалькі артыкулаў запар...“

Андрэй Екадумаў:

Час імперыяў мінуўся

„Прадмова да расейскага перакладу кнігі знакамітага экс-саветоляга Зьбігнева Бжэзінскага „Вялікая шахматная дошка“, прысьвечанай палітыцы ЗША і НАТО на мяжы XX і XXI стагоддзяў, напісана генэрал-маёрам Юрэм Кабаладзе, прадстаўніком па сувязях з грамадзкасцю Службы замежнай выведкі Расеі. Як вядома, найбольш запамінальныя часткі нейкага паведамлення — пачатак і канец...“

Андрэй Хадановіч:

Вісячыя Вертаграды

„Дзіўную рэч прапаноўваю я табе, аматар беларускай паэзіі, — рэцэнзію, якая спазьнілася больш чым на год. Сёньня дзвюхтысячны, а яшчэ ў 1998-м у наяўнасці меліся ажно два наклады — адзін самаробны, другі з „фрагментаўскай“ сэр’і „Галерэя Б“ — кнігі вершаў „Шалёны вертаградар“, пра якую й пойдзе гаворка...“

Людміла Рублеўская:

Дапісацца да міленіюму

„1999 год, апошні перад прыходам таямнічага „міленіюму“ (слоўца ўплішчылася ў нашу мову з хуткасцю інфернальнага паразіта), не стаўся мяжою якаснага пераходу беларускай літаратуры ў іншы стан. Магія лічбаў не можа каталізаваць ні культурнае, ні тым больш эканамічнае жыццё. Выпілі ў навагоднюю ноч шампанскага, спалілі пару бенгальскіх агнёў, павесяліліся і ляглі спаць...“

Кшыштаф Чыжэўскі:

Босьнія становіцца нашаю,
пакуль ёй баліць

„Я чытаю кнігу Роджэра Коэна „Жорсткасьць, што ўзрасла ў сэрцах: сагі Сараева“ ў аўстрыйскім Грацы, у старой вежы з гадзіннікам: краявід зь яе працягнуўся далёка, аж да мяжы з Вугоршчынай ды Славеніяй. Ніжэй, на Закштрасэ 18, знаходзіцца будынак, які называлі раней домам Конрада ды ў якім 13 сакавіка 1863 году зьявіўся на сьвет Франц-Фэрдынанд, нашчадак трону Габсбургаў...“

Лоўрэнс Уэсклер:

Жыцьцё і сьмерць героя

„Я вячэраў з Фрэдам К'юні ў ягоны апошні вечар у Нью-Ёрк-Сіці. Была сярэдзіна тыдня і сярэдзіна сакавіка 1995 году. Як потым высветлілася, вячэраў ён у той дзень не з адным мною. Праз некалькі месяцаў на памінальнай сустрэчы ў Вашынгтоне прысутныя нібыта саборнічалі ў пошуку самай трапнай характарыстыкі К'юні: нехта называў яго добрым анёлам, нехта — постімперскім, посткаланіяльным Лоўрэнсам Аравійскім, нехта — гаспадаром над Катастрофамі...“

КАМУНІКАТ.ОРГ